

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: R. Č.
t.č. věznice Heřmanice 2/A3, 713 02 Ostrava 13

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2018 č. j. X,
o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2018 č. j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 19. 9. 2018 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 19. 9. 2018 bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasil se stanovením míry poklesu jeho pracovní schopnosti v rozsahu 25 %. Uvedl, že od roku 2011 se jeho zdravotní stav výrazně zhoršil, a to jak po psychické, tak i fyzické stránce. Užívá více medikace, antidepresiva ve větším množství a další zklidňující léky proti panickým atakům, úzkosti, stresům, klaustrofobii. Nově od roku 2014 trpí dnou. V souvislosti s tímto onemocněním musí užívat léky a dodržovat dietní stravování. Rovněž má nemocné srdce, trpí arytmií. V minulosti prodělal onkologické onemocnění. Poukázal na to, že v průběhu námitkového řízení doložil další lékařské zprávy, a to ve vztahu k psychickému onemocnění.
2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla, aby si pro zodpovězení otázky opodstatněnosti žaloby soud vyžádal odborný názor. Výhrady žalobce nepovažuje za důvodné. Odkázala přitom na závěry posudkového lékaře.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 9. 2018 č. j. X, byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 29. 8. 2018 není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Dle tohoto posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je spíše lehký stupeň neurotické poruchy vyvolané stresem s narušením sociálních kontaktů a vazeb. Posuzující lékař volil horní hranici procentního rozmezí, které vyjadřuje pokles pracovních schopností pro lehké parietické postižení ruky, tuto horní hranici pak ještě pro onkologické onemocnění v dlouhodobé remisi navýšil o 5 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je dle tohoto posudku zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky posuzující lékař zvýšil tuto hodnotu o 5 % na celkových 25 %.
4. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 9. 2018 podal žalobce námitky, jež žalovaná vypořádala napadeným rozhodnutím ze dne 28. 11. 2018 a to tak, že námitky zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě ze dne 14. 11. 2018, v jehož posudkového závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu posuzující lékař navýšil tuto hodnotu o 5 procentních bodů na celkových 25 %. Lékař ČSSZ dospěl k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším

Shodu s prvopisem potvrzuje

dopadem na procentní pokles pracovní schopnosti je psychická porucha ve smyslu úzkosti, anamnesticky panická ataka.

5. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 10. 4. 2019 č. j. 2019/324-OS, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 28. 11. 2018, žalobce nebyl invalidní. Dle posudkového zhodnocení jde u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení posudková komise zvýšila tuto hodnotu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. U žalobce se jedná o poruchy duševní, neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, celkově dle objektivních funkčních nálezů se jedná o postižení lehkého stupně. Nejedná se o středně těžké postižení se značnou sníženou úrovní sociálního fungování, kdy výkon některých denních aktivit je značně omezen. V posudku se uvádí, že žalobce není schopen těžké fyzické práce v riziku úrazu, nočních směn, trvale v nepříznivých klimatických podmínkách, tj. prachu, vlhku, horku. Posudková komise rovněž konstatovala, že posudkové závěry v předchozích letech 2003, kdy žalobci byla přiznána plná invalidita, do roku 2008, do 8/2014 pak invalidita I. stupně – byly vytvořeny jednak pro pokračující léčbu a dále větší klinická residua, jež nebyla trvale ve stavu kompenzace. S ohledem na námitky žalobce k tomuto posudku si soud vyžádal jeho doplnění. V doplňujícím posudku ze dne 16. 8. 2019 posudková komise MPSV ČR v Ostravě setrvala na svých posudkových závěrech. Uvedla, že se u žalobce nejedná funkčně dle posudkových kritérií o středně těžké postižení se značnou sníženou úrovní sociálního fungování či izolace, se závažnějším či patřičným kognitivním deficitem, kdy výkon některých denních aktivit byl ve stavu jejich absence. Posudková komise měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci. Co se týká lékařského nálezu z února 2019, pak ten je mimo požadované hodnocení, tj. k datu rozhodnutí ČSSZ. Zdravotní dokumentace byla dostačující k posouzení.
6. Vzhledem k námitkám žalobce vzneseným u ústního jednání soud vyžádal srovnávací posudek. Posudková komise MPSV ČR v Brně dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 28. 11. 2018 byly u žalobce dokumentovány psychické obtíže charakteru úzkostných rozlad s občasnou panickou atakou, bez poruchy orientace, bez poruchy komunikace, bez podstatného narušení intelektových schopností, s přiměřenou emoční reaktivitou, bez známek psychotické symptomatologie. Jednalo se o poruchu neurotického charakteru, která nebyla doprovázena organickým korelátem, a stran tíže příznaků se jednalo o lehké funkční postižení, neboť v žádné sledované psychické funkci nebyl shledán trvalý nebo dlouhodobý závažný odklon od normy. V tomto ohledu jsou zcela v korelaci i psychiatrické nálezy MUDr. K., které jsou po datu vydání napadeného rozhodnutí a prokazují trvalý úzkostné nastavení žalobce, bez známek těžké deprese, nadále bez organického korelátu a s dobrou socializací, což znamená, že u žalobce není nijak podstatně narušeno jeho sociální fungování. Naopak jsou shledány manipulativní tendence ze strany žalobce, zejména v oblasti medikace. Dle posudkové komise z výše uvedeného tedy vyplývá, že u žalobce se jednalo o neurotickou poruchu

Shodu s prvopisem potvrzuje

s maximálně lehkým narušením sociálních kontaktů a vazeb. Značně snížená úroveň sociálního fungování prokázána nebyla, rovněž nebylo prokázáno těžké postižení ve smyslu obsedantně-kompulzivní poruchy s nutností poskytování ústavní péče. Stran onkologického onemocnění krve v roce 2003 a proběhlé transplantace se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o stav v dlouhodobé remisi bez reziduální funkční poruchy. Stav po srdeční operaci v dětství byl zcela stabilizovaný, žalobce byl plně kardiálně kompenzovaný, s dobrou funkcí levé komory srdeční bez průkazu reziduální funkčně významné chlopenní vady. Co se týče stavu po řezném poranění v oblasti pravého lokte, pak dle dokumentace se jednalo o částečnou poruchou funkce 4. a 5. prstu, nicméně toto reziduální postižení nezpůsobovalo těžkou poruchu nebo ztrátu úchopové funkce pravé ruky, končetina byla schopna funkčního zapojení. Stav po úrazu hlavy se subdurálním krvácením byl bez průkazu reziduální symptomatologie, bez neurologické poruchy. Chronická bronchitida s občasnou akutní exacerbací bez průkazu dechové nedostatečnosti, bez průkazu posudkově významné poruchy ventilace. Bolesti zad byly zcela bez významné statodynamické poruchy a bez neurologického deficitu. Ošetření hemoroidů bez prokázané poruchy funkce svěračů, bez posudkové významnosti. Posudková komise dále uvedla, že žalobce byl opakovaně vyšetřen na interní ambulanci, protlaky na hrudi s pocity zhoršeného dechu, jedenkrát rovněž pro kolapsový stav při vstávání. Provedenými vyšetřeními nebyla prokázána žádná závažná patologie kardiologická, plicní ani neurologická, stav byl uzavřen jako ortostatický kolaps, resp. jako neurogenní tetanie – tedy psychicky podmíněný stav, bez organického korelátu, bez funkční poruchy. Kolapsový stav s bezvědomím v září 2019 neměl vztah k datu vydání napadeného rozhodnutí, neboť vznikl až o 10 měsíců později. Jednoznačný průkaz onemocnění epilepsií nebyl dokumentován, antiepileptická medikace nebyla nasazena. PK MPSV ČR v Brně v posudkovém závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla neurotická úzkostná porucha s lehkým funkčním postižením. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položka 5b. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti určil srovnávací posudek v rozsahu 20 % a PK MPSV v Brně zvýšila tuto hodnotu o 5 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. s ohledem na ostatní zdravotní postižení, která jsou všechna ve stabilizovaném stavu. PK MPSV v Brně stanovila pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ve výši celkem 25 % a u žalobce se nejednalo o žádný stupeň invalidity. Ze srovnávacího posudku PK MPSV v Brně se dále podává, že předsedkyní komise byla MUDr. H. K. a dalším lékařem byl MUDr. I. P. s odborností psychiatrie.

7. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinnen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1999 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní

Shodu s prvopisem potvrzuje

činnosti (§ 16a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018-37 ze dne 14. 3. 2018).

8. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. S ohledem na námitky žalobce byl vypracován srovnávací posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Brně. Posudky byly vypracovány s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a na základě zdravotní dokumentace žalobce. Komise vycházely z kompletní zdravotní dokumentace. Posudkové komise podaly posudky v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého posudkové komise ministerstva jsou nejméně tříčlenné. Předsedou posudkové komise může být jen lékař. Předseda posudkové komise a tajemník posudkové komise jsou vždy zaměstnanci zařazení k výkonu práce v ministerstvu; tajemník je členem posudkové komise. Dalšími členy posudkové komise jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů. Jak bylo výše uvedeno, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 6 Ads 158/2012-24), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
9. Krajský soud při hodnocení posudků posudkových komisí dospěl k závěru, že posudek podaný brněnskou posudkovou komisí je úplný, přesvědčivý a posudkoví lékaři v nich dospěli k totožným závěrům jako PK MPSV ČR v Ostravě, a proto soud z něho vycházel. Posudková komise MPSV ČR v Brně přesvědčivě vysvětlila, jaké zdravotní postižení žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně komise vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobce zohledněny jeho další zdravotní potíže a profesní zařazení. Je třeba poukázat na to, že i posudek PK MPSV ČR v Ostravě, který vedle zmíněného srovnávacího posudku neobstojí co do přesvědčivosti a obsáhlosti, neoznačil žalobce za invalidního a zdravotní postižení hodnotil shodně jako srovnávací posudek dle kapitoly V, položka 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Dle závěru srovnávacího posudku šlo u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla neurotická úzkostná porucha s lehkým funkčním postižením, s dopadem na pokles pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje

schopnosti hodnoceným dle kapitoly V, položky 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 % a s ohledem na další zdravotní postižení zvýšila PK MPSV v Brně míru poklesu pracovní schopnosti o 5 % na celkových 25 %.

10. Podle ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jde-li o pokles nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, a při poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. Stupně. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí neshledává žalobce invalidním a ze soudem provedeného dokazování bylo zjištěno, že žalobci poklesla k datu vydání napadeného rozhodnutí pracovní schopnost o 25 %, což neodpovídá žádnému stupni invalidity, není žaloba důvodná. Soud ji proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění náhrada nákladů řízení nenáleží ani v případě plného úspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12. 5. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

19 Ad 43/2018-83

USNESENÍ

Shodu s prvopisem potvrzuje

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: **R. Č.**
t. č. Věznice Heřmanice 2/A3, 713 02 Ostrava 13
zastoupen Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem
sídlem Sadová 1585/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25,

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2018, č. j. X,
o invalidní důchod,**

takto:

V rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 5. 2020, č. j. 19 Ad 43/2018-79, se do záhlaví za údaj o bydlišti žalobce doplňuje údaj o právním zastoupení žalobce, a to následovně „zastoupen Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem, sídlem Sadová 1585/7, 702 00 Ostrava“.

Odůvodnění:

1. Zdejší soud v nadepsané věci rozhodl rozsudkem ze dne 12. 5. 2020, č. j. 19 Ad 43/2018-79, přičemž v záhlaví tohoto rozsudku došlo ke zjevné nesprávnosti, když zde nebyl uveden právní zástupce žalobce.
2. Podle ust. § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
3. V záhlaví rozsudku byl opomenut údaj o právním zástupci žalobce, který byl usnesením zdejšího soudu ze dne 11. 3. 2019, č. j. 19 Ad 43/2018-23 žalobci ustanoven v osobě advokáta Mgr. Ing. Jana Zonka. Krajský soud proto po zjištění této nesprávnosti podle § 54 odst. 4 s. ř. s. provedl její opravu, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. 6. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje